

Moderens Forsørgelseskommune er. Selv om saadanne Tilfælde ere de færreste, skal det nok vise sig, at det bliver meget vanskeligt at faa konstateret, hvor Moderens Forsørgelseskommune er, idet det som Regel er Moderens Død eller Forsvinden, der gør det nødvendigt, at Moderens Forsørgelseskommune træder til. Og i begge disse Tilfælde, navnlig det sidste, er det uhyre vanskeligt at faa konstateret, hvor Moderen er forsørgelsesberettiget. I de Aar, jeg har været Sogneraadformand, har jeg haft det Tilfælde, at efter at der i vor Kommune var anbragt i Pleje to uægte Børn af samme Moder, som havde tjent i Kommunen og maaske ogsaa vare fødte der — det er for Resten ligegyldigt — blev Moderen borte, og da der var gaaet en Tid, kom Plejeforældrene — Børnene vare anbragte paa to forskellige Steder — til Sogneraadet og sagde: Nu have vi haft de Børn saa længe uden Betaling, det har ikke været os muligt at finde, hvor Moderen opholder sig, sidst vi hørte noget til hende, opholdt hun sig der og der, men nu vide vi intet, saa nu kunne vi ingenting faa. For det ene af Børnenes Vedkommende var der Resolution, idet Barnefaderen straks havde præsteret hele Udbetalingen, for det andet Barns Vedkommende var der ganske vist en Fader, som ved Resolution var tilpligtet at betale, men Moderen var jo bleven borte med Resolutionen, saa heller ikke det Bidrag kunde faas. Som Børnenes Opholdskommune vare vi selvfølgelig nødt til at tage os af Børnenes fremtidige Forsørgelse, og vi forlangte saa, at Politiet skulde efterlyse vedkommende Barnemoder, men der kom intet Resultat ud deraf, i alt Fald i det meste af et halvt Aar. Saa fik vi selv uden Politiets Hjælp at vide, hvor hun opholdt sig, fik fat i hende og fik saa konstateret, hvor hun var forsørgelsesberettiget. Det kunde ogsaa være slaaet fejl og være gaaet saaledes, at vi ikke havde fundet hende. Saa havde vi staaet med disse Børn og havde jo en Tid maattet betalt for dem. Vi havde maaske nok i Henhold til Fatiglovens § 27 kunnet faa vort Bidrag refunderet, men det er en Sælfølge, at det retteste og billigste er, at Moderens Forsørgelseskommune kommer til at tage sin Part lige saa godt som Faderens,

og det er altsaa Grunden til, at vi ogsaa have taget Moderens med i de Forhør, som skulle optages til Oplysning om vedkommende Forældres Forsørgelsessted. Det er selvfølgelig af rent praktiske Hensyn, at en bekræftet Afskrift af den for Faderens Vedkommende foretagne Afhøring skal vedhæftes Resolutionen, saa har nemlig den Kommunalbestyrelse, som har med Sagen at gøre, altid en let Adgang til at se, hvor vedkommende Barnefader er forsørgelsesberettiget. Ligeledes er det af praktiske Hensyn, vi have foreslaaet, at en Afskrift af de to Dokumenter, baade selve Resolutionen og Afhøringen, skal tilsendes den Kommune, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget, for at den derved kan blive underrettet om, at nu er vedkommende Barnefader kendt forsørgelsesberettiget der, og at den altsaa, hvis den tror, der er Fejl derved, eller senere mener, at Faderen har erhvervet Forsørgelsesret andetsteds, kan faa ham lagt over paa den anden Kommune, som muligvis er hans Forsørgelsekommune.

De Bestemmelser, som findes i den nugældende Lovs § 4, ere da dem, som ere optagne i Forslagets § 5. Den nugældende Lovs § 4 er, det maa jeg maaske have Lov til at sige, i enkelte Punkter mindre klart affattet. Den er i hvert Fald bleven forstaaet paa forskellig Maade. Det hedder i den nugældende Lov, at Politimesteren, i Kjøbenhavn Magistraten, skal foretage et Skøn over, om Barnefaderen er her i Landet, eller om han er død. Dette fører til, at der skønnes forskellig i de forskellige Jurisdiktioner omkring i Landet og i disse igen forskellig fra, hvad der skønnes her i Kjøbenhavn. I nogle Jurisdiktioner er maaske Politimesteren tilbøjelig til, saa snart der ikke foreligger Oplysning om, hvor Faderen har Ophold, at skønne, at han har forladt Landet eller er død, og det fører til, at Moderen ingenting kan faa, hverken af Faderen eller af Faderens Opholdskommune, og saa falder altsaa det hele paa Moderens Opholdskommune. I en anden Jurisdiktion skønner Politimesteren, at saa snart der ingenting bestemt foreligger om, at Faderen har forladt Landet eller er død, maa han selvfølgelig være her, og saa giver han